Conceptul de Dumnezeu în marile religii

[Română – Romanian – روماني]

De:

Zakir 'Abd Al-Karim Naik

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& *Gabriela Gharabli*

Revizuit de:

Mariam Oana & Daniela Dinu & Diana Asandei

& Alina Luminiţa Crăciun & Oana Fialcofschi

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ مفهوم الإله في الأديان الكبرى ﴾

« باللغة الرومانية »

ذاكر عبد الكريم نايك

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& جبريلا غرابلي

مراجعة:

مريم وانا & دانيلا دينو & ديانا أساندي & ألينا لومينيتا كراسيون& وانا فيالكوفسكي

ح المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة ،١٤٣٦هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

نايك ، ذاكر

مفهوم الإله في الأديان الكبرى – اللغة الرومانية / ذاكر نايك –

الرياض ، ١٤٣٦هـ

..ص؛...سم

ردمك : ٢ -٣٥ – ٨٠٨٣ – ٦٠٣ - ٩٧٨

١- الله جل جلاله ٢- الألوهية ٣- الديانات أ.العنوان

ديوي : ٢١١ , ٢٩١ ١٤٣٦ / ٤٨٤٧

رقم الإيداع : ٤٨٤٧ / ١٤٣٦

ردمك : ٢ -٣٥ – ٨٠٨٣ – ٦٠٣ - ٩٧٨

Cuprins

بسم الله الرحمن الرحيم

În Numele lui Allah, Ar-Rahman (Cel Milostiv),

Ar-Rahīm (Cel Îndurător)

Introducere

Una *dintre caracteristicile distinctive ale civilizaţiei noastre este prezenţa unui număr mare de religii şi de sisteme morale. Dintotdeauna, omenirea a căutat să înţeleagă motivul creării sale şi locul său în Univers.*

Arnold Toynbee a studiat istoria omenirii de-a lungul timpului şi şi-a exprimat concluziile într-o lucrare monumentală alcătuită din zece volume. El a rezumat aceasta spunând că, în istoria omenirii, religia este nucleul. Într-un articol din „The Observer"din data de 24 octombrie 1954, el a scris:

„M-am întors la convingerea că religia deţine cheia misterului existenţei."

Religia, conform Dicţionarului Oxford, înseamnă „credinţa într-o putere supraomenească ce controlează totul, mai ales într-un Dumnezeu sau în zei, care au dreptul la supunere şi adorare."

O trăsătură comună a tuturor religiilor majore este credinţa într-un Dumnezeu universal sau într-o Putere

Supremă Divină, Care este Omnipotentă şi Omniscientă. Adepţii religiilor majore cred că Dumnezeul pe care ei Îl adoră este acelaşi Dumnezeu pentru toţi.

Marxismul, freudismul şi alte doctrine „nereligioase" au încercat să atace rădăcinile religiilor constituite, însă ele însele au devenit sisteme de credinţă. Spre exemplu, atunci când comunismul s-a extins în mai multe ţări ale lumii, acesta a fost propovăduit cu aceeaşi ardoare cu care a fost caracterizată propovăduirea şi propagarea (caracteristicile actului de propovăduire) religiilor. Astfel, religia este o parte integrantă a existenţei umane. În următorul verset din Coranul cel Nobil găsim:

„[...] O, voi oameni ai Scripturii, veniţi la un cuvânt comun între noi şi voi: să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alţii drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneţi-[le]: «Mărturisiţi [cel puţin] că noi suntem supuşi [musulmani]!»" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:64]

Studiul diverselor religii a fost pentru mine o experienţă plină de satisfacţii, acesta reafirmându-mi credinţa că Dumnezeu a creat fiecare suflet uman, dăruindu-i unele cunoştinţe despre Existenţa Lui. Structura psihologică a omului este astfel creată încât acesta să accepte Existenţa Creatorului, cu excepţia cazului în care el este constrâns să creadă contrariul. Cu alte cuvinte, credinţa în Dumnezeu nu necesită condiţii, în timp ce negarea lui Dumnezeu da.

Clasificarea marilor religii ale lumii

În linii mari, religiile lumii pot fi clasificate în religii semite şi religii nesemite. Religiile nesemite pot fi împărţite în religii ariene şi neariene.

▪ ***Religiile semite***

Religiile semite sunt religiile care îşi au originea printre popoarele semite. Conform Bibliei, profetul Noe (Pacea fie asupra sa!) a avut un fiu cu numele de Sem, iar descendenţii lui sunt cunoscuţi drept semiţi. Prin urmare, religiile semite sunt acele religii care-şi au originea printre evrei, arabi, asirieni, fenicieni, etc. Marile religii semite sunt: iudaismul, creştinismul şi islamul. Toate aceste religii sunt profetice, iar adepţii lor cred în Îndrumarea Divină revelată Profeţilor lui Dumnezeu.

▪ ***Religiile nesemite***

Religiile nesemite sunt împărţite în ariene şi neariene.

1. Religiile ariene sunt acelea care provin de la arieni, un grup numeros de vorbitori de limbă indo-europeană, popor care s-a răspândit în Iran şi în nordul Indiei, în prima jumătate a mileniului doi î.e.n. (2000-1500 î.e.n.). De asemenea, religiile ariene sunt împărţite în două categorii: religii vedice şi nevedice.

Religia vedică este un termen impropriu folosit pentru hinduism sau brahmanism.

Religiile nevedice sunt: sikhismul, budismul, jainismul, etc. Aproape toate religiile ariene sunt religii neprofetice.

Zoroastrismul este o religie ariană, nevedică și care nu este asociată cu hinduismul, pretinzându-se a fi o religie profetică.

2. Religiile neariene au origini diverse. Confucianismul şi taoismul au origini chineze în timp ce şintoismul este de origine japoneză. Multe dintre aceste religii neariene nu au un concept de Dumnezeu, de aceea, ar fi mai corect să ne referim la ele ca sisteme etice și nu ca religii.

Definiţia cea mai veritabilă a lui Dumnezeu în câteva religii

Conceptul de Dumnezeu îmbrăţişat de o religie nu poate fi judecat numai prin prisma practicilor adepţilor ei. Este destul de comun ca adepţii unei religii să fie ignoranţi faţă de noţiunea de Dumnezeu din Scripturile lor. Prin urmare, este mai corectă analizarea noţiunii de Dumnezeu într-o religie sau alta, făcând trimitere la Scripturile Sale sfinte.

Acum, haideţi să înţelegem conceptul de Dumnezeu în marile religii ale lumii, analizând ceea ce spun Scripturile lor despre el.

Conceptul de Dumnezeu în hinduism

Cea mai cunoscută dintre religiile ariene este hinduismul. Etimologic vorbind, «hindu» este un cuvânt de origine persană, folosit pentru locuitorii din regiunea de dincolo de Valea Indusului. Cu toate acestea, în limbajul popular, «hinduism» este un termen care acoperă o varietate de convingeri religioase, dintre care majoritatea se bazează pe scrierile Vede, Upanişade şi Bhagavad Gita.

Conceptul general de Dumnezeu în hinduism

În general, hinduismul este perceput ca fiind o religie politeistă şi, într-adevăr, cei mai mulţi hinduşi ar confirma acest lucru, mărturisind credinţa într-o multitudine de zei. Unii hinduşi cred într-un sistem de trei zei, în timp ce alţii cred în existenţa a treizeci şi trei de crore[1], ceea ce înseamnă 330 de milioane de zei. Cu toate acestea, învăţaţii hinduşi, cei care sunt versaţi în Scripturile lor, insistă asupra faptului că trebuie să se creadă într-un singur Dumnezeu şi să I se închine doar Lui.

Diferenţa majoră dintre percepţia hindusă şi cea musulmană cu privire la Dumnezeu este credinţa generală hindusă în filozofia panteistă. *Panteismul* consideră toată creația - cele însuflețite şi cele neînsufleţite - ca fiind divină şi sacră. Prin urmare, hinduşii consideră copacii, Soarele, Luna,

[1] Unitate de măsură folosită în sistemul numeric sud-asiatic, însemnând 10.000.000

animalele, ba chiar şi fiinţele umane ca fiind manifestări ale lui Dumnezeu. În general, pentru hinduşi, totul este Dumnezeu.

Pe de altă parte, islamul îl îndeamnă pe om să se considere pe sine şi pe cele înconjurătoare drept exemple ale creaţiei Divine, şi nu divinitatea în sine. Musulmanii cred în faptul că totul Îi aparţine lui Dumnezeu (Allah). Cu alte cuvinte, copacii, Soarele, Luna, animalele şi fiinţele umane, toate sunt create de El şi-I aparţin. Allah spune:

„[...] veniţi la un cuvânt comun între noi şi voi: să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alţii drept dumnezei, în afară de Allah [...]" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:64]

Primul termen comun este: **„să nu-L adorăm decât pe Allah"**. De aceea, haideţi să încercăm să găsim puncte comune prin analizarea Scripturilor musulmane şi a celor hinduse.

Bhagavad Gita

Cel mai cunoscut dintre textele sacre hinduse este Bhagavad Gita. Citiţi următorul verset din acesta:

„Cei a căror inteligență a fost răpită de dorinţele materiale se apleacă în faţa semizeilor şi urmează rânduiala venerării conform propriei firi." (B.G., 7:20)

Bhagavad Gita se referă la oamenii care, din cauza materialismului lor, adoră semizeii în locul Adevăratului Dumnezeu.

Upanișade

De asemenea, Upanişadele sunt considerate scripturi sacre de către hinduși.

Analizaţi următoarele versete din acesta:

1) „Ekam evaditiyam – El este singurul fără un al doilea” [Chandogza Upanișade, 6:2:1]

2) „Na casya kasuj janita na cadhipah – El nu are nici părinţi, nici Stăpân” [Svetasavatara Upanishad, 6:9]

3) „Na tasya pratima asti – Nu este nimeni asemenea Lui” [Svetasvatara Upanişade, 4:19]

„Nainam urdhvam na tiryancam na madhye na parijagrabhat na tasy pratime asti yasya nama mahad yasah. – Nu este nimeni asemenea Lui, al cărui nume este o mare glorie.”[2]

Acum, comparaţi aceste versete cu câteva dintre versetele Coranului cel Nobil:

„Şi nu este nimeni egal sau comparabil cu El.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 112:4]

„[...] Nu este nimic asemenea cu El [...]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:11]

4) Următoarele versete din Upanişade fac aluzie la incapacitatea omului de a şi-L imagina pe Dumnezeu într-o formă particulară:

---

[2] *„Principalele Upanişade”*, S. Radhakrishnan pp. 736-737

„Na samdrse tisthati rupam asya, na caksusa pasyati kas canaiam. Hrda hrdistham manasa ya enam, evam vidur amrtas te bhavanti. – Aspectul Său nu poate fi văzut, nimeni nu-L poate vedea cu ochii. Aceia ale căror inimi şi minți Îl cunosc pe El, rămânând statornici, devin nemuritori.” [Svetasvatara Upanişade, 4:20]

Nobilul Coran se referă la acest aspect în următorul verset:

„Privirile nu-L ajung, însă El prinde toate privirile. El este Al-Latīf [Cel Blând, Cel Binevoitor], Al-Khabīr [Atoateştiutorul].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:103]

Vedele

Vedele sunt considerate cele mai sacre scripturi ale hinduismului. Există patru Vede principale şi acestea sunt: Rig-Veda, Sama-Veda, Yajur-Veda și Atharva-Veda.

1. Yajur-Veda

Analizaţi următoarele versete din Yajur-Veda:

a) *„Na tasya pratima asti – Nu există nicio imagine a Lui” [Yajur-Veda, 32:3]*

Mai departe, spune: *„El este nenăscut, El merită toată adorarea noastră.”*

„Nu există nicio imagine a Lui, a cărui Slavă este cu adevărat mare. El susţine prin El însuşi toate obiectele luminoase, precum Soarele, etc. Fie ca El să nu-mi facă rău, aceasta este rugăciunea mea! Pentru că El este nenăscut,

merită toată adorarea noastră." [Yajur-Veda, Devi Chand M. A., pg. 377]

b) *„El este fără de trup şi pur." [Yajur-Veda, 40:8]*

„El a ajuns să fie Lumină, Fără Trup, Nevătămat, Atotputernic, Cel Pur pe care răul nu l-a atins. Atoatevăzătorul, Înţeleptul, Atoatecuprinzătorul, El este Autoexistent, având obiective prescrise, așa cum cere buna-cuviință, pentru veşnicie." [Yajur-Veda, 40:8]

c) De asemenea, în Yajur-Veda este menţionat:

„Andhatama pravishanti ye asambhuti mupaste - Cei care adoră lucruri naturale se scufundă în întuneric", ca, spre exemplu, aerul, apa, focul etc. *„Ei se scufundă mai adânc în întuneric, cei care adoră sambuthi." [Yajur-Veda, 40:8]*, sambuthi însemnând lucrurile create de om, așa cum sunt masa, scaunul, etc.

d) De asemenea, este menţionată o rugăciune, care afirmă:

„Condu-ne pe Calea cea Dreaptă şi îndepărtează păcatele care ne fac să ne abatem şi să ne rătăcim." [Yajur-Veda, 40:16]

2. Atharva-Veda

Analizaţi următoarele versete din Atharva-Veda:

„Dev maha osi – Dumnezeu este cu adevărat Măreţ" [Atharva-Veda, 20 58:3]

„Cu adevărat, Surya, tu eşti măreţ; cu adevărat, Aditya, tu eşti măreţ. Cu adevărat, măreţia ta este de admirat, da, cu adevărat, mare eşti tu o, Dumnezeule.” (Samhitele Atharva, vol.2, William Dmight Whitney, pg. 910)

Un mesaj similar găsim în *Surat Ar-Ra'd* din Coranul cel Nobil:

„[...] Cel Mare, Cel Preaînalt.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:9]

3. Rig-Veda

a) Cea mai veche dintre Vede este Rig-Veda, aceasta fiind considerată cea mai sacră de către hinduși.

Rig-Veda susţine că înţelepţii (preoţii învăţaţi) se referă la un singur Dumnezeu cu mai multe nume. [Rig-Veda, 1:164:46]

b) Rig-Veda oferă nu mai puţin de 33 de Atribute diferite ale lui Dumnezeu. Multe dintre acestea sunt menţionate în Rig-Veda, cartea II, imnul 1.

Printre diferitele Atribute ale lui Dumnezeu Cel Atotputernic menţionate în Rig-Veda găsim în Sibh II, versetul 3, cuvântul „Brahma”, care înseamnă „Creatorul”. Corespondentul în limba arabă a acestui cuvânt este „*Al-Khāliq*”. Musulmanii nu pot avea nicio obiecţie dacă Dumnezeu Cel Atotputernic este menţionat ca fiind „*Khāliq*”, sau „Creator”, sau „Brahma”, însă, cu siguranţă, nu acceptă opinia că „Brahma”, care are patru capete, este Dumnezeu Cel Atotputernic (*a'udhu billah* – căutăm adăpost la Allah)!

De asemenea, descrierea lui Dumnezeu în termeni antropomorfi este contrară următorului verset din Yajur-Veda:

„Na tasya Pratima asti – Nu există nicio imagine a Lui.” [Yajur Veda, 32:3]

Un alt Atribut minunat menţionat în Rig-Veda, cartea II, imnul 1, versetul 3 (R.V. 2:1:3) este „Vishnu”, care înseamnă „Susţinătorul”, iar corespondentul în limba arabă este „*Rabb*”. Din nou, musulmanii nu pot avea nicio obiecţie ca Dumnezeu Cel Atotputernic să fie menţionat ca „*Rabb*” sau „Susţinătorul”, însă imaginea lui Vishnu pentru hinduşi este un Dumnezeu cu patru braţe, ceea ce nu poate fi acceptat niciodată de către musulmani!

c) Analizaţi următoarele versete din Rig-Veda:

„Ma chidanyadvi shansata – O, prieteni, nu adoraţi pe nimeni, numai pe El, Cel Sfânt.” [Rig-Veda, cartea 8:1:1]

d) *„Yoghinii înţelepţi îşi concentrează minţile, meditând asupra Realităţii Supreme, care este Omniprezentă, Măreaţă şi Omniscientă. Ea Singură cunoaşte funcţionarea acestora şi atribuie acestor organe simţurile lor respective. Cu adevărat, mare este Slava Creatorului Divin.” [Rig-Veda, 5:81]*

Brahma Sutra sau Vedanta hindusă spune:

„Ekam Brahm, dvitiya naste neh na naste kinchan – Există un Singur Dumnezeu, nu şi un al doilea…”

Astfel, numai un studiu imparţial al Scripturilor hinduse ne poate ajuta să înţelegem conceptul de Dumnezeu în hinduism.

Conceptul de Dumnezeu în sikhism

Sikhism-ul este o religie nesemită, ariană şi nevedică. Deşi nu face parte dintre marile religii ale lumii, este o ramură a hinduismului fondată de către guru Nanak în secolul al XV-lea. Îşi are originea în zona Pakistanului şi în cea din Nord-Vestul Indiei, numită Punjab, care înseamnă ţara celor cinci râuri. Guru Nanak s-a născut dintr-o Kshatriya (o castă războinică), într-o familie hindusă, însă a fost foarte puternic influenţat de islam şi de musulmani.

Definiţia sikh-ului şi shikhism-ului

Cuvântul „sikh" derivă din cuvântul „sisya", care înseamnă „discipol" sau „adept" în limba sanscrită. Sikhism-ul este religia celor zece guru, primul fiind guru Nanak, iar al zecelea şi ultimul este guru Gobind Singh. Cartea sacră a sikhismului este Sri Guru Granth, numită de asemenea şi Adi Granth Sahib.

Cele cinci K-uri

Fiecare sikh trebuie să respecte un set de reguli care se numesc „cele cinci K-uri" și care arată, de asemenea, identitatea lui:

1) kesh - înseamnă păr netăiat; niciun Guru nu și-a tăiat părul

2) khanga - înseamnă pieptene, folosit pentru curățarea părului

3) kada – înseamnă brăţară de metal sau de oţel, folosită pentru forță și autocontrol

4) kirpan - pumnal. Este un instrument folosit pentru autoapărare.

5) kachha - o pereche de pantaloni scurți, folosiţi pentru agilitate.

Mul Mantar – crezul fundamental al sikhism-ului

Cea mai bună definiţie pe care orice sikh o poate da cu privire la conceptul de Dumnezeu în sikhism este citând „Mul Mantar", crezul fundamental al sikhism-ului, care apare în partea de început din Sri Guru Granth Sahib. Acesta este menţionat în Sri Guru Granth Sahib, Japuji, volumul 1, primul verset:

„Există un Singur Dumnezeu, care este Adevăratul Creator, fără de teamă şi de ură, Nemuritor, iar nu Nenăscut, Autoexistent, Măreţ şi Milos."

Sikhism-ul îşi obligă adepţii la un monoteism strict, cu credinţa într-un Singur Dumnezeu Suprem, având mai multe atribute:

Kartar – Creatorul
Sahib – Domnul
Akal – Veşnicul
Sattanama – Numele Sfânt
Parvadigar - Protectorul

Rahim – Milostivul
Karim – Binevoitorul
Wahe Guru – Singurul Dumnezeu Adevărat.

Pe lângă faptul că sikhism-ul este o religie strict monoteistă, acesta nu crede în „Avataravada” – doctrina reîncarnării. Dumnezeu Cel Atotputernic nu s-a încarnat pe El Însuşi în ceea ce este cunoscut sub numele de Avatara. De asemenea, sikhism-ul se opune cu putere adorării idolilor.

Guru Nanak este influenţat de Kabir[3]

Guru Nanak a fost atât de influenţat de vorbele lui Kabir, încât multe capitole din Sri Guru Nanak Sahib conţin cupletele lui. Unul dintre aceste faimoase cuplete este:

„Dukh mein Sumirana sabh karein Sukh mein karein na koya Jo sukh mein sumirana karein To dukh kaye hoye – Toată lumea îşi aminteşte de Dumnezeu în timpurile grele, dar nimeni nu îşi aminteşte de El în momentele de pace şi fericire. Cît despre cel care-şi aminteşte de Dumnezeu în timp de pace şi fericire, de ce ar trebui să aibă probleme?”

Comparaţi aceasta cu următorul verset din Coranul cel Nobil:

„Dacă pe om îl loveşte o nenorocire, atunci el Îl cheamă pe Domnul său, căindu-se înaintea Lui. Apoi, când îi dăruieşte lui îndurare din Partea Sa, uită cele cu care se rugase şi Îi face lui Allah semeni, pentru ca să-i rătăcească

---

[3] Scriitor mistic al secolului al XV-lea

[pe oameni] de la drumul Său [...]" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:8]

Conceptul de Dumnezeu în zoroastrism

Zoroastrismul este o veche religie ariană, originară din Persia de acum mai bine de 2500 de ani. Deşi are relativ puţini adepţi, este una dintre cele mai vechi religii, Profetul iranian Zarathustra (Zoroastru) este fondatorul zoroastrismului (cunoscut, de asemenea, sub numele de parsism). Cărţile sfinte ale zoroastrismului sunt *Dasatir* și *Avesta*.

În zoroastrism, Dumnezeu este cunoscut ca „Ahura Mazda", „Ahura" însemnând „Domn", iar „Mazda" – „Înţelept", prin urmare „Ahura Mazda" înseamnă „Domnul Înţelept" sau „Dumnezeul Înţelept". „Ahura Mazda" reprezintă o formă strictă a monoteismului.

Calitățile lui Dumnezeu în Dasatir

Potrivit *Dasatir*-ului, Ahura Mazda are următoarele calități:

1. este Unul;

2. nimic nu este asemeni Lui;

3. nu are început sau sfârșit;

4. nu are tată, mamă, fiu sau fiică;

5. nu are corp sau formă;

6. nici ochiul nu și-l poate imagina, nici puterea de gândire nu îl poate percepe;

7. este mai presus de orice ne putem imagina;

8. este mai aproape de tine decât propriul sine.

Calităţile lui Dumnezeu în Avesta

În *Avesta*, găsim diferite atribute pentru Ahura Mazda, precum:

1) Creator (Yasna, 31:7-11) (Yasna, 44:7) (Yasna, 50:11) (Yasna, 51:7)

2) Cel mai Puternic – Cel mai Măreț (Yasna, 33:11) (Yasna, 45:6)

3) Binefăcător – „Hudai” (Yasna, 33:11) (Yasna, 48:3)

4) Darnic – „Spenta” (Yasna, 43:4,5,7,9,11,13,15) (Yasna, 44:2) (Yasna, 45:5) (Yasna, 46:9) (Yasna, 48:3)

Conceptul de Dumnezeu în iudaism

Iudaismul este una dintre marile religii semite, adepţii lui sunt cunoscuţi sub numele de evrei, iar ei cred în misiunea profetică a lui Moise (Pacea fie asupra sa!).

a) Următorul verset din Deuteronom conţine îndrumarea lui Moise (Pacea fie asupra sa!):

„Shama Israelu Adonai Ila Hayno Adna Ikhad”

Este un citat în ebraică a cărui semnificaţie este:

„Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeul nostru este Singurul Domn.” [Biblia, Deuteronom, 6:4]

b) În cartea lui Isaia, găsim următoarele versete:

„Eu, chiar Eu sunt Domnul şi afară de Mine nu este niciun mântuitor!” [Biblia, Isaia, 43:11]

„Eu sunt Domnul şi nu mai este altul, afară de Mine nu este Dumnezeu.” [Biblia, Isaia, 45:5]

„Eu sunt Dumnezeu şi nu este altul, Eu sunt Dumnezeu, şi nu este niciunul ca Mine.” [Biblia, Isaia, 46:9]

c) Iudaismul condamnă adorarea idolilor în următoarele versete:

„Să nu ai alţi dumnezei afară de Mine. ~ Să nu-ţi faci chip cioplit, nici vreo înfăţişare a lucrurilor care sunt sus în Ceruri, sau jos pe Pământ, sau în apele mai de jos decât Pământul. ~ Să nu te închini înaintea lor şi să nu le slujeşti; căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu Gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinţilor în copii, până la al treilea şi la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc.” [Biblia, Exodul, 20:3-5]

d) Un mesaj similar se repetă în Deuteronom:

„Să n-ai alţi dumnezei afară de Mine. ~ Să nu-ţi faci chip cioplit, nici vreo înfăţişare a lucrurilor care sunt sus în Ceruri sau jos pe Pământ sau în ape sub Pământ. ~ Să nu te închini înaintea lor şi să nu le slujeşti, căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu Gelos, care pedepsesc fărădelegea părinţilor în copii până la al treilea şi la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc." [Biblia, Deuteronom, 5:7-9]

Conceptul de Dumnezeu în creştinism

Creştinismul este o religie semită, care pretinde că are în jur de două miliarde de adepţi în întreaga lume. Creștinismul își datorează numele lui Isus Hristos (Pacea fie asupra lui!), care este un Profet onorat și în islam. De altfel, islamul este singura religie necreștină care prescrie credința în Isus (Pacea fie asupra lui!).

Înainte să vorbim despre conceptul de Dumnezeu în creştinism, să examinăm poziţia lui Isus (Pacea fie asupra lui!) în islam:

a) islamul este singura religie necreștină care are printre stâlpii săi credinţa în Profeţi, inclusiv în Isus (Pacea fie asupra lui!). Nu este musulman cel care nu crede că Isus (Pacea fie asupra lui!) a fost un Profet.

b) musulmanii cred în faptul că el (Pacea fie asupra lui!) este unul dintre cei mai mari Mesageri ai lui Allah Subḥānahu wa Ta'ālā.

c) musulmanii cred că el (Pacea fie asupra lui!) a fost născut miraculos, fără ca mama lui, Maria (Pacea fie asupra sa!), să fi fost atinsă de un bărbat.

d) musulmanii cred că el (Pacea fie asupra lui!) le-a dat viaţă celor morţi cu Voia lui Dumnezeu.

e) de asemenea, el (Pacea fie asupra lui!) l-a făcut să vadă pe orb şi l-a vindecat pe lepros, cu Voia lui Dumnezeu.

Cineva se poate întreba: dacă atât musulmanii, cât şi creştinii îl respectă pe Isus (Pacea fie asupra lui!), care este diferenţa de opinii? Diferenţa majoră dintre islam şi creştinism este insistenţa creştinilor cu privire la divinitatea lui Hristos.

Un studiu al Scripturilor creştine arată că Isus (Pacea fie asupra lui!) nu a pretins vreodată divinitatea sa. De fapt, nu există nicio singură afirmaţie în întreaga Biblie în care Isus (Pacea fie asupra lui!) să spună „Eu sunt Dumnezeu", sau să spună „Închinaţi-vă mie". Dimpotrivă, în Biblie găsim pasaje atribuite lui Isus (Pacea fie asupra lui!) în care a predicat contrariul. Analizaţi următoarele pasaje biblice atribuite lui Isus Hristos (Pacea fie asupra lui!):

„(...) Tatăl este mai mare decât Mine." [Biblia, Ioan, 14:28]

„Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toţi (...)" [Biblia, Ioan, 10:29]

„(...) Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu (...)" [Biblia, Matei, 12:28]

„(...) Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu (...)” [Biblia, Luca, 11:20]

„Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; şi judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.” [Biblia, Ioan, 5:30]

Misiunea lui Isus Hristos (Pacea fie asupra sa!) - el a venit pentru a implementa Legea

Isus (Pacea fie asupra lui!) nu a pretins niciodată că ar fi de Origine Divină, anunţând mereu în mod clar natura misiunii sale şi anume că a fost trimis de către Dumnezeu pentru a confirma Legea iudaică anterioară. Acest lucru este evidenţiat în mod clar în următoarele vorbe atribuite lui Isus (Pacea fie asupra lui!), din Evanghelia după Matei:

„Să nu credeţi că am venit să stric Legea sau prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. ~ Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece Cerul şi Pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile. ~ Aşa că, oricine va strica una dintre cele mai mici dintre aceste porunci şi îi va învăţa pe oameni aşa, va fi chemat cel mai mic în Împărăţia Cerurilor; dar oricine le va păzi şi va învăţa pe alţii să le păzească, va fi chemat mare în Împărăţia Cerurilor. ~ Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor şi a fariseilor, cu niciun chip nu veţi intra în Împărăţia Cerurilor.” [Biblia, Matei, 5:17-20]

Dumnezeu l-a trimis pe Isus (Pacea fie asupra lui!)

Biblia menţionează caracterul profetic al misiunii lui Isus (Pacea fie asupra lui!) în următoarele versete:

„(...) Şi Cuvântul pe care-l auziţi nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis.” [Biblia, Ioan, 14:24]

„Şi viaţa veşnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, şi pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.” [Biblia, Ioan, 17:3]

Isus (Pacea fie asupra lui!) a respins chiar şi cea mai vagă sugestie referitoare la divinitatea sa. Analizaţi următorul incident menţionat în Biblie:

„Atunci s-a apropiat de Isus un om şi i-a zis: «Învăţătorule, ce bine să fac, ca să am viaţa veşnică?» ~ El i-a răspuns: «De ce mă întrebi: „Ce bine?” Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viaţă, păzeşte poruncile.»” [Biblia, Matei, 19:16-17]

Pasajele biblice de mai sus resping dogma creştină a divinităţii lui Isus (Pacea fie asupra lui!) şi a mântuirii prin jertfa sa. Isus (Pacea fie asupra lui!) îndeamnă la păzirea poruncilor ca mijloc de obţinere a mântuirii.

Isus din Nazaret – un om adeverit de Dumnezeu

Următorul pasaj din Biblie susţine credinţa islamică potrivit căreia Isus (Pacea fie asupra lui!) a fost un Profet al lui Dumnezeu:

„Bărbaţi israeliţi, ascultaţi cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adeverit de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele şi lucrările pline de putere

pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine ştiţi.” [Biblia, Faptele Apostolilor 1, 2:22]

Prima poruncă - Dumnezeu este Unic

Biblia nu susţine credinţa creştină în Trinitate.

Odată, unul dintre cărturari l-a întrebat pe Isus (Pacea fie asupra lui!) care a fost prima poruncă, la care el a repetat ceea ce a spus Moise (Pacea fie asupra lui!):

„Shama Israelu Adonai Ila Hayno Adna Ikhat” – un citat în ebraică a cărui semnificație este:

„Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeul nostru este un singur Domn.” [Biblia, Marcu, 12:29]

Conceptul de Dumnezeu în islam

Islamul este o religie semită cu mai mult de 1,2 miliarde de adepţi peste tot în lume. Termenul de „islam” înseamnă *„supunere totală faţă de Allah”*. Musulmanii acceptă Coranul cel Nobil ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu revelat Profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Islamul susţine că Allah a trimis Mesageri şi Profeţi de-a lungul timpului cu Mesajul Unicităţii lui Dumnezeu și al Judecății din Ziua de Apoi. Astfel, unul dintre principiile de credinţă ale islamului este credinţa în toţi Profeţii începând cu Adam și incluzându-i pe Noe, Avraam, Ismail, Isaac, Iacob, Moise, David, Isus şi mulţi alţii (Pacea fie asupra lor!).

Cea mai concisă definiţie a lui Dumnezeu:

Cea mai concisă definiţie a lui Dumnezeu în islam este oferită de cele patru versete din *Surat Al-Ikhlāș*, capitolul 112 din Nobilul Coran:

„Spune [o, Mohammed]**: El este Allah,** [Al] **Ahad** [Cel care este Unul, Cel care nu are partener sau ceva similar. Nu este niciun alt Dumnezeu în afară de El. Nimeni nu împarte cu El Atributele Sale Divine, nimeni nu poate face vreunul din Actele Sale Divine şi nimeni nu este asemeni Sinelui Său Divin. El este Indivizibil şi nu trei în unul aşa cum spun creştinii. El nu a avut vreodată soţie sau copii şi El este Singurul care ne poate ierta păcatele şi care ne va judeca în Ziua Judecăţii]**. ~ Allah As-Samad** [Cel care Îşi este de ajuns Sieşi, Cel care este Perfect în Slava şi Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoaşterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creaţiile Sale, dar de Care întreaga creaţie are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea şi nici nu moare]**! ~ El nu dă naştere şi nici nu este născut ~ Şi nu este nimeni egal sau comparabil cu El." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 112:1-4]**

Cuvântul *„As-Samad"* este dificil de tradus. Înseamnă „existență absolută", care poate fi atribuită numai lui Allah, toate celelalte existențe fiind temporare și condiționale. Înseamnă, de asemenea, că Allah nu este dependent de nimeni, în timp ce întreaga creație este dependentă de El.

***Surat Al-Ikhlāș* – fundamentul teologiei islamice**

Surat Al-Ikhlāș (capitolul 112) este fundamentul teologiei islamice. În limba greacă, „theo" înseamnă „Dumnezeu", iar „logos" înseamnă „știință". Astfel, teologia

înseamnă „studiul lui Dumnezeu”, iar pentru musulmani această definiţie de patru versete a lui Allah Cel Atotputernic este fundamentul acestuia. De aceea, orice „candidat” la divinitate trebuie să fie supus acestui „test acid”. Din moment ce Atributele lui Allah din acest capitol sunt unice, falşii dumnezei şi pretendenţii la divinitate pot fi uşor deconspiraţi folosind aceste versete.

Ce spune islamul despre „oamenii-dumnezei”

India este adesea numită ţara „oamenilor-dumnezei” din cauza abundenţei aşa-numiţilor maeştri spirituali de aici. Mulţi dintre aceşti „babas” sau „sfinţi” au adepţi în multe ţări. Islamul, însă, interzice divinizarea oricărei ființe umane.

Pentru a înţelege poziţia islamului faţă de aceşti pretendenţi la divinitate, să analizăm un astfel de „om-dumnezeu”, Osho Rajneesh, unul dintre multitudinea de „părinţi spirituali” născuţi în India. În luna mai a anului 1981, el a plecat în Statele Unite ale Americii, stabilindu-se în Oregon, unde a instituit o comunitate numită „Rajneeshpuram”. Mai târziu, a comis o serie de infracţiuni grave, fiind arestat şi mai apoi obligat să părăsească ţara. Douăzeci și una de ţări au refuzat intrarea sa, Rajneesh călătorind pe toate meridianele lumii înainte de a reveni la Pune, unde a murit în anul 1990. Adepţii săi cred că el este Dumnezeu Cel Atotputernic. În Pune, un vizitator al „comunităţii Osho” va găsi următorul epitaf pe mormântul său:

„Osho – nu s-a născut şi nu a murit vreodată, a vizitat doar planeta Pământ între 11 decembrie 1931 şi 19 ianuarie 1990.”

Însă, ei au uitat să menţioneze că nu i s-a dat viză de intrare în 21 de ţări. Adepţii lui nu văd nicio problemă în faptul că „dumnezeul” lor a vizitat Pământul având nevoie de viză de intrare într-o țară!

Să-l supunem acum pe acest candidat la divinitate, Osho Rajneesh, testului *Surei Al-Ikhlāș*, fundamentul teologiei islamice:

1) primul criteriu este: **„Spune** [o, Mohammed]**: «El este Allah,** [Al] **Ahad»”**

Este Rajneesh unul şi singurul? Nu! Sunt mulţi oameni ca Rajneesh care pretind divinitatea. Unii ucenici ai lui Rajneesh susţin în continuare că Rajneesh este unul şi singurul.

***2) al doilea criteriu este:* „Allah As-Samad”**

Rajneesh cu siguranţă nu a fost absolut şi veşnic, deoarece a murit în anul 1990. De asemenea, cunoaştem din biografia sa că a suferit de diabet, astm bronşic şi dureri cronice de spate. El a susţinut ca a fost otrăvit în închisoare. Imaginaţi-vă că Allah Cel Atotputernic a fost otrăvit! Rajneesh nu a fost nici absolut, nici etern.

***3) al treilea criteriu este :* „El nu dă naştere şi nici nu este născut.”**

Noi ştim că Rajneesh a fost născut în Jabalpur, în India, având mamă şi tată, care mai târziu au devenit discipolii lui.

***4) al patrulea criteriu este:* „Şi nu este nimeni egal sau comparabil cu El.”**

În momentul în care ne putem imagina un „dumnezeu” şi putem să-l comparăm cu orice, atunci el (candidatul la divinitate) nu mai poate fi numit Dumnezeu. Este imposibil pentru creierul uman să evoce imaginea Unicului Dumnezeu. Știm că Rajneesh a fost un om cu o barbă albă. A avut 2 ochi, 2 urechi, 1 nas şi 1 gură. Se găsesc o mulțime de fotografii și postere cu el.

Care este concluzia acestui „test aspru”? Nimeni nu poate „trece acest test” în afară de Dumnezeu!

Cu ce Nume să-L numim pe Dumnezeu?

Musulmanii preferă să-L numească „Allah”, în loc de „Dumnezeu”. Cuvântul din limba arabă „Allah” este pur şi unic spre deosebire de cuvântul „Dumnezeu”, care cunoaşte mai multe forme, având plural, iar Allah este Unic. Nu există plural pentru Allah. De asemenea, cuvântul Dumnezeu este forma de masculin, însă Allah nu are gen. Allah este un cuvânt unic care nu denotă nicio viziune mentală și care nu poate fi declinat. Astfel, musulmanii preferă folosirea cuvântului „Allah”, însă, atunci când vorbesc cu nemusulmanii, aceștia folosesc uneori cuvântul impropriu „Dumnezeu”. Având în vedere că această carte le este desinată atât musulmanilor, cât şi nemusulmanilor, în unele locuri s-a folosit cuvântul „Dumnezeu”.

Dumnezeu nu devine ființă umană

Unii oameni se întreabă: dacă Dumnezeu poate face orice, atunci de ce nu se poate transforma în ființă umană? Dacă Dumnezeu dorește, El poate deveni un om. Dar atunci nu ar mai fi Dumnezeu deoarece însușirile lui Dumnezeu și cele ale omului sunt complet incompatibile în multe aspecte.

Următoarele paragrafe ne vor arăta absurditatea ideii ca Dumnezeu să devină fiinţă umană.

▪ Dumnezeu este Nemuritor, iar fiinţele umane sunt muritoare. Nu puteţi avea un „om-dumnezeu”, adică o fiinţă imortală în acelaşi timp și în aceeași entitate. Acest lucru nu are sens!

▪ Dumnezeu nu are un început, în timp ce fiinţele umane au un început, astfel nu poate exista un „om-dumnezeu” care în acelaşi timp să aibă şi să nu aibă un început... De asemenea, fiinţele umane au un sfârşit, iar o fiinţă care are şi, în acelaşi timp, nu are sfârşit nu poate exista. Acest lucru nu are sens!

▪ Dumnezeu Cel Atotputernic nu are nevoie de hrană, în timp ce fiinţele umane au nevoie de hrană pentru a supraviețui:

„[...] El este Cel care îi hrăneşte [pe toţi] şi căruia nu I se dă hrană.” [Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt, 6:14]

Dumnezeu nu are nevoie de odihnă sau somn, în timp ce fiinţele umane nu pot rezista o perioadă foarte lungă de timp fără acestea:

„Allah! Nu există divinitate afară de El, Al-Qayyūm [Cel care subzistă, Cel care susţine totul]! Nici aţipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri şi de pe Pământ! [...]”[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:255]

Închinarea în faţa altui om este inutilă

Dacă ideea ca Dumnezeu să devină om este inacceptabilă, atunci trebuie să fim de acord cu faptul că închinarea în faţa altui om nu are niciun sens. Dacă Dumnezeu ar deveni fiinţă umană, El ar înceta să mai fie Dumnezeu, deoarece ar poseda însuşirile fiinţei umane. De exemplu, dacă un profesor genial are un accident şi suferă pierderi de memorie ireparabile, ar fi o prostie ca elevii săi să continue să ia lecţii de la el.

Mai mult decât atât, dacă Dumnezeu ia formă umană, acest om nu poate să redevină Dumnezeu, deoarece fiinţele umane, prin definiţie, nu posedă puterea de a deveni Dumnezeu. Astfel, adorarea unui „om-dumnezeu" este o eroare logică, de aceea trebuie detestată sub toate formele sale. Acesta este motivul pentru care Coranul se declară împotriva tuturor formelor de antropomorfism. În următorul verset găsim:

„[...] Nu este nimic asemenea cu El[4]." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:11]

Dumnezeu nu Înfăptuieşte acte nelegiuite

Atributele lui Allah Cel Atotputernic exclud orice lucru negativ, deoarece ştim că El este Izvorul dreptăţii, milei şi adevărului. Astfel, nimeni nu poate crede că Dumnezeu comite o nelegiuire, minte, greşeşte sau uită lucruri la fel ca oamenii. Similar, Dumnezeu poate face o nedreptate dacă vrea, însă nu o va face niciodată, deoarece nedreptatea este un act nelegiuit. Allah spune:

---

[4] Nimeni nu are Calităţile Sale

„Allah nu este Nedrept [faţă de nimeni], nici cât greutatea unui grăunte de praf, iar dacă este o binefacere, El o înmulţeşte şi dă din Partea Sa răsplată mare.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:40]

Dumnezeu nu Uită şi nu Face greşeli

Dumnezeu nu Uită nimic şi nu Greşeşte, deoarece acestea sunt caracteristici ale fiinţelor umane, nu şi ale Divinităţii. Allah spune:

„[...] Domnul meu nu Greşeşte şi nu Uită.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:52]

Dumnezeu este Atotputernic

Dumnezeu este cu Putere peste toate lucrurile. Conceptul islamic de Dumnezeu presupune că El este cu Putere peste toate lucrurile. În Coran găsim în mai multe locuri:

„...Allah este cu Putere peste toate!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:106, 109, 284; 3:29; 16:77; 35:1]

De asemenea, mai găsim:

„[El este] Cel care face tot ceea ce El Voieşte [şi nu este nimic ce I se poate împotrivi Voinţei Sale]. [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 85:16]

Trebuie să ţinem cont de faptul că Allah înfăptuieşte doar fapte divine, şi nu nelegiuite.

Direct sau indirect, multe religii cred în antropomorfism, atribuindu-I lui Dumnezeu însuşiri omeneşti. Ceea ce afirmă ei este că Dumnezeu Cel Atotputernic este atât de Pur şi de Sfânt încât El nu este Conştient de nevoile, greutăţile şi sentimentele oamenilor. Conform acestei concepţii, El a coborât pe Pământ sub formă de fiinţă umană cu scopul de a stabili regulile pentru oameni. Această logică înşelătoare a reuşit să păcălească milioane de oameni de toate vârstele. Să analizăm acest raţionament pentru a vedea falsitatea lui:

Creatorul întocmeşte un manual de instrucţiuni?!

Allah Subḥānahū wa Ta'ālā ne-a înzestrat pe noi, oamenii, cu raţiune şi inteligenţă.

S-au inventat şi fabricat tot felul de aparate sofisticate cu diverse scopuri. De exemplu, magnetofoanele se fabrică în cantități mari. Nu s-a pus niciodată problema că, pentru a înțelege un magnetofon, ar fi necesar ca fabricantul acestuia să se transforme într-unul. Pur şi simplu vom presupune că fabricantul va publica un manual de instrucțiuni, deoarece are cunoștințe complete asupra produsului. Pe scurt, manualul de instrucțiuni ne spune ce face și ce nu face produsul.

Dacă ne gȃndim la fiinţa umană ca la o maşinărie, aceasta este, într-adevăr, o creaţie complexă a lui Allah Subḥānahū wa Ta'ālā. Stăpânul şi Creatorul nostru nu trebuie să coboare pe Pământ sub formă de fiinţă umană pentru a afla ce este bine şi ce este rău pentru creaţia Sa. El a revelat deja „manualul de instrucţiuni" pentru creaţiile Sale şi anume Coranul cel Nobil. Astfel, Allah Subḥānahū wa Ta'ālā le va chema pe creaţiile Sale în Ziua Judecăţii ca să răspundă pentru

ceea ce au făcut sau pentru ceea ce nu au făcut în viaţa de pe Pământ.

Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā i-a ales pe Mesagerii Săi

Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā nu trebuie să coboare pe Pământ pentru a scrie „manualul de instrucţiuni”. De-a lungul timpului, El, Preaînaltul, a ales bărbaţi din fiecare comunitate pentru a transmite Mesajul Său Divin. Aceşti oameni aleşi sunt Mesagerii şi Profeţii lui Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā.

Unii oameni sunt „orbi” şi „surzi”

În ciuda absurdităţii teoriei antropomorfismului, adepţii multor religii cred în ea şi o predică şi altora. Nu este aceasta o insultă la adresa inteligenţei umane şi la adresa Creatorului, care ne-a înzestrat cu această inteligenţă?

Unii oameni sunt cu adevărat „orbi” şi „surzi” în ciuda faptului că Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā i-a înzestrat cu ochi şi urechi. Allah spune:

„Surzi, muţi, orbi sunt ei şi nu se întorc [la credinţă].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:18]

În Biblie, găsim un mesaj similar:

„(...) pentru că ei, măcar că văd, nu văd, şi măcar că aud, nu aud, nici nu înţeleg.” [Biblie, Matei, 13:13]

De asemenea, acelaşi mesaj îl găsim şi în Scriptura hindusă Rig-Veda:

„Poate fi cineva care vede cuvintele şi, totuşi, nu le vede; poate fi cineva care aude aceste cuvinte, însă, cu adevărat, nu le aude.” [Rig-Veda, 10:71-74]

Toate aceste versete le spun cititorilor că toate lucrurile au fost făcute clare, însă ei încă se abat de la adevăr.

Atributele lui Dumnezeu

Lui Allah îi aparţin cele mai frumoase Nume şi Atribute. În Coranul cel Nobil găsim:

„Spune: «Chemaţi-L Allah sau chemaţi-L Milostivul, oricum L-aţi chema, ale Lui sunt numele cele mai frumoase! [...]»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:110]

Un mesaj similar cu privire la minunatele Nume ale lui Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā găsim în versetele 7:180, 20:8 şi 59:23-24.

În Coranul cel Sfânt şi în Sunnah Profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), găsim nu mai puţin de 99 de Atribute diferite ale lui Dumnezeu Cel Atotputernic, cel care le încoronează fiind ***Allah***. Coranul se referă la Allah ca fiind „*Ar-Rahman* – Cel Milostiv”, „*Ar-Rahīm* – Cel Îndurător”, „*Al-Hakīm* – Cel Înţelept”. Îl puteţi chema pe Allah cu oricare dintre aceste Nume minunate, însă fără a evoca o Imagine a Sa.

Fiecare Atribut al lui Dumnezeu este unic, fiind doar al Lui

Dumnezeu nu numai că posedă Atribute unice dar, de asemenea, oricare dintre acestea este suficient pentru a-L identifica.

Pentru a clarifica acest lucru în detaliu, să luăm exemplul unei persoane celebre cum ar fi Neil Armstrong. Dacă cineva spune că Neil Armstrong este american, atributul de a fi american al lui este corect, însă nu şi suficient pentru a-l identifica. În acelaşi mod, dacă se spune că Neil Armstrong a fost un astronaut, acest atribut nu este unic, descriindu-l doar pe el. Pentru a identifica persoana fără echivoc, este nevoie de un atribut unic. De exemplu, în acest caz, putem spune că Neil Armstrong a fost primul om care a păşit pe Lună. Astfel, dacă cineva întreabă: „Cine a fost primul om care a păşit pe Lună?" răspunsul este unul singur şi anume Neil Armstrong.

În mod similar, Atributele lui Dumnezeu Cel Atotputernic trebuie să fie unice, cum ar fi, spre exemplu, Creatorul Universului. Dacă spun creatorul unei clădiri, este posibil și adevărat, dar nu este unic. Mii de oameni pot construi o clădire, astfel că nu ar exista o diferență între om și Dumnezeu. Dar fiecare Atribut al lui Allah Îl evidențiază doar pe Allah. Alte asemenea exemple sunt:

„Ar-Rahīm – Cel Îndurător"

„Ar-Rahman – Cel Milostiv"

„Al-Hakīm – Cel Înţelept"

Astfel, dacă cineva întreabă cine este „*Ar-Rahīm* – Cel Îndurător", singurul răspuns poate fi: Allah Cel Atotputernic.

Un Atribut al lui Dumnezeu nu trebuie să contrazică celelalte Atribute

Pentru a continua cu exemplul de mai înainte, dacă cineva spune că Neil Armstrong a fost un astronaut american cu o înălţime de doar 1,2 metri, atributul (astronaut american) este corect, însă însuşirea care i-a fost asociată (înălţimea de 1,2 m.) este falsă. În mod similar, dacă cineva spune că Dumnezeu este Creatorul Universului cu un cap, două mâini, două picioare, etc., Atributul (Creatorul Universului) este corect, însă însuşirile (specifice fiinţelor omeneşti) sunt false şi greşite.

Toate Atributele trebuie să accentueze Unicitatea lui Dumnezeu

Din moment ce există doar un Singur Dumnezeu, toate Atributele trebuie să arate că este unul şi acelaşi Dumnezeu.

Monoteismul

Unii politeişti susţin că existenţa mai multor divinităţi nu este ceva ilogic. Haideţi să le atragem atenţia acestora că, dacă ar exista mai multe divinităţi, fiecare ar vrea să-şi impună voinţa asupra voinţei celorlalte divinităţi. Acest lucru îl putem găsi în mitologia religiilor politeiste şi panteiste. Dacă una dintre divinităţi este învinsă sau în imposibilitatea de a le învinge pe celelalte divinităţi, cu siguranţă nu este vorba despre un Dumnezeu adevărat.

De asemenea, o idee populară printre religiile politeiste este aceea că există mai mulţi dumnezei, fiecare având diferite responsabilităţi. Unul este responsabil de existenţa omului, altul de Soare şi altul de ploaie, etc. Acest lucru arată că un „Dumnezeu” este incompetent în anumite „domenii” şi, de asemenea, ignorant faţă de sarcinile şi responsabilităţile celorlalţi „dumnezei”.

Nu poate exista un Dumnezeu ignorant şi neputincios. Dacă ar exista mai mult de un Singur Dumnezeu, acest lucru ar conduce, cu siguranţă, la confuzie, dezordine, haos şi distrugere în Univers. Însă, Universul este în deplină armonie!

Allah spune:

„Dacă s-ar afla în ele[5] alţi dumnezei afară de Allah, amândouă ar fi stricate.[6] Mărire lui Allah, Stăpânul Tronului, care este mai presus decât ceea ce spun ei[7].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:22]

Dacă ar fi existat mai multe divinităţi, fiecare ar fi luat ceea ce a creat. Allah spune:

„Allah nu Şi-a luat nici un copil şi nu este nicio divinitate alături de El. [Dacă ar fi fost mai multe divinităţi], fiecare divinitate ar fi luat ceea ce a creat şi unele dintre ele ar fi încercat să fie deasupra celorlalte.

---

[5] În Cer şi pe Pământ

[6] Ar fi fost stricată ordinea lor şi ar fi distruse din pricina neînţelegerilor

[7] Despre existenţa unor asociaţi ai Săi, în Cer sau pe Pământ

Mărire lui Allah care este mai presus de tot ceea ce vorbesc ei.[8]” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:91]

Astfel, Existenţa unui Singur, Adevărat, Suprem şi Atotputernic Dumnezeu este singurul concept logic despre Dumnezeu.

Există câteva religii, aşa cum sunt budismul şi confucianismul, care sunt religii agnostice şi care nu confirmă, dar nici nu neagă Existenţa lui Dumnezeu.

În cele din urmă, toate religiile sunt monoteiste

Toate religiile majore care cred în Existența lui Dumnezeu cred, în cele din urmă, la un nivel mai înalt, într-un Dumnezeu Suprem. De fapt, toate Scripturile religioase vorbesc despre monoteism, deci credința într-un Singur Dumnezeu adevărat.

Oamenii schimbă Scripturile spre beneficiul lor

Odată cu trecerea timpului, cele mai multe dintre Scripturile religioase au fost distorsionate și schimbate de oameni pentru propriile lor beneficii. Crezul multor religii a fost astfel distorsionat de la monoteism la panteism sau politeism. Allah spune:

[8] Minţind în mod evident

„Dar vai acelora care plăsmuiesc Scriptura[9] cu mâinile lor și spun «Aceasta este de la Allah», pentru a dobândi prin aceasta o mică simbrie! Vai pentru ceea ce mâinile lor au scris și vai lor pentru ceea ce agonisesc!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:79]

Tawḥīd

Definiție și Categorii

„Tawḥīd” nu este pur și simplu conceptul de monoteism în islam, însemnând credința într-un Singur Dumnezeu, ci mult mai mult. Literal, *Tawḥīd* înseamnă „unificare” sau „afirmarea Unicității” și este derivat din verbul arab *„wahhada”* care înseamnă „a se uni, unifica sau consolida”.

Conceptul de Tawḥīd poate fi împărţit în trei categorii:

1) *Tawḥīd Ar*-*Rububiyyah*

2) *Tawḥīd Al-Asma' ua As-Sifāt*

3) *Tawḥīd Al-'Ibādah*

1) Tawḥīd Ar-Rububiyah – Credinţa în Unicitatea Stăpânirii lui Allah

[9] Care răstălmăcesc, inventează, compun, redactează, scriu Tora

Prima categorie este *„Tawḥīd Ar-Rububiyah”*, *„Rububiyah”*, fiind derivat din rădăcina cuvântului *„Rabb”* care înseamnă „Singurul Creator”, „Întreținătorul”, „Stăpânul Ocrotitor”. Astfel, *„Tawḥīd Ar-Rubuubiyah”* înseamnă credința în „Unicitatea Stăpânirii lui Allah”. Această categorie se bazează pe conceptul fundamental conform căruia Allah a făcut să existe toate lucrurile, atunci când nu era nimic. El a creat tot ceea ce există din nimic. El este singurul Creator și Susținătorul întregului Univers, fără a avea nevoie de acesta.

2) Tawḥīd al-Asma’ ua as-Sifāt – Credinţa în Unicitatea Numelor şi Atributelor lui Allah

A doua categorie este *„Tawḥīd al-Asma’ wa as-sifāt”*, care înseamnă credinţa în Unicitatea Numelor şi Atributelor lui Allah. Această categorie cuprinde cinci aspecte:

a) Allah trebuie să fie menționat așa cum este descris de către El Însuşi și de Profetul Său (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!)

Allah trebuie să fie menționat de maniera în care El sau Profetul Său (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) L-a descris pe El, fără a explica Numele și Atributele Sale, pentru a nu se oferi alte semnificații decât cele evidente.

b) Allah trebuie să fie menționat aşa cum El Însuşi s-a menţionat, fără a I se conferi noi Nume sau Atribute

Spre exemplu, lui Allah nu I se poate oferi numele de „*Al-Ghādib* – Mâniosul” în ciuda faptului că El a spus că *„Allah se va Mânia”*, deoarece nici Allah și nici Mesagerul Lui (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) nu au folosit acest nume.

c) Allah nu poate fi menționat atribuindu-I-Se aceleaşi atribute ca şi creației Sale

Atunci când vorbim despre Dumnezeu, trebuie să ne abţinem cu stricteţe de la Atributele folosite pentru creaţiile Sale. De exemplu, în Biblie, Dumnezeu este portretizat căindu-se pentru gândurile rele în acelaşi mod în care oamenii se căiesc atunci când greşesc. Acest lucru este complet împotriva principiului *Tawḥīd*-ului. Dumnezeu nu se Căieşte și El nu Comite nicio greșeală!

Principiul fundamental care se referă la Atributele lui Allah este oferit în *Surat Ash-Shu'arā'*:

„[...] Nu este nimic asemenea cu El. El este As-Samī' [Cel care Aude totul], Al-Basīr [Cel care Vede Totul, Atoatevăzătorul]." [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:11]

Cu toate că auzul şi văzul sunt calităţi umane, atunci când sunt atribuite Divinităţii, ele devin incomparabile prin perfecţiunea lor, spre deosebire de momentul în care ele sunt asociate fiinţelor umane care au nevoie de auz şi văz, însă aceste simţuri sunt limitate.

d) Oamenilor nu trebuie să li se acorde niciun Atribut Divin

De asemenea, este împotriva principiului *Tawḥīd*-ului, a se face referire la o fiinţă umană cu Atributele lui Dumnezeu. Un exemplu în acest sens este a vorbi despre o persoană ca fiind veşnică, aşa cum spunem despre Allah că este Cel Veşnic.

e) Numele lui Allah nu pot fi date creaţiilor Sale

Unele dintre Numele Divine, sub formă nedeterminată (fără articolul hotărât) cum ar fi „*Ra'ūf*" sau „*Rahīm*", pot fi date oamenilor, aşa cum Allah Subḥānahū wa Ta'ālā le-a folosit pentru Profeţi. Însă „*Ar-Ra'ūf* – Preabunul" sau „*Ar-Rahīm* – Îndurătorul", pot fi atribuite oamenilor doar cu prefixul „*'Abd*" care înseamnă „robul" sau „slujitorul"; de exemplu „*'Abd Ar-Ra'ūf*" sau „*'Abd Ar-Rahīm*".

3) Tawḥīd al-Ibādah – Credinţa în unicitatea adorării

a) Definiţia şi semnificaţia cuvântului „Ibadāh"

Tawḥīd al-Ibādah înseamnă credinţa că nimeni nu are dreptul de a fi adorat în afară de Allah.

„Ibādah" derivă din cuvântul arab „*'Abd*", care înseamnă sclav, rob, slujitor.

Rugăciunea este una dintre cele mai înalte forme de *Ibādah*, dar nu singura. Uneori oamenii greşesc crezând că adorarea lui Allah înseamnă doar rugăciune, deoarece conceptul de adorare în islam include supunere, ascultare totală faţă de Allah Cel Atotputernic. Respectarea Poruncilor lui Allah Subḥānahū wa Ta'ālā şi abţinerea de la ceea ce El a interzis înseamnă *Ibādah* (adorare), iar aceasta I se cuvine doar lui Allah Subḥānahū wa Ta'ālā şi nimănui altcuiva.

Toate cele trei categorii de *Tawḥīd* trebuie urmate simultan. Credinţa doar în primele două categorii de *Tawḥīd* fără a implementa *Tawḥīd al-Ibādah* este inutilă. Coranul cel Nobil ne dă exemplul „*muşrikinilor*" (idolatrilor) din timpul Profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), cei care respectau primele două aspecte ale *Tawḥīd*-ului, însă nu şi pe al treilea. Este menţionat în Coran:

„Spune: «Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din Cer şi de pe Pământ şi cine este stăpân peste auz şi peste văz şi-l scoate pe cel cu viaţă din cel fără viaţă şi-l scoate pe cel fără viaţă din cel cu viaţă şi Cel care orânduieşte toate lucrurile?» Vor răspunde ei: «Allah!» Atunci spune: «Oare nu vă este vouă frică?»" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:31]

Un exemplu similar găsim în *Surat Az-Zukhruf*:

„Şi dacă îi întrebi cine i-a creat pe ei, vor răspunde: «Allah!» Atunci cum de se întorc ei?" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:87]

Păgânii din Mecca au ştiut că Allah a fost Creatorul, Domnul şi Stăpânul lor, totuşi ei nu au fost musulmani pentru că, pe lângă Allah Subhānahū wa Ta'ālā, adorau şi alte zeităţi. Allah Cel Atotputernic i-a categorisit ca fiind *„kuffar"* adică necredincioşi şi *„muşrikiin"* adică adoratori de idoli, ei asociindu-I parteneri lui Allah:

„Iar cei mai mulţi dintre ei nu cred în Allah, fără să-I facă Lui asociaţi[10]!" [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 12:106]

Astfel, *Tawḥīd al-Ibādah*, unicitatea în adorare, este cel mai important aspect al *Tawḥīd*-ului. El, Allah Subhānahū wa Ta'ālā, este Unicul demn de adorare, şi El este Cel care-l răsplăteşte pe robul Său pentru aceasta.

---

[10] Prin adorarea idolilor

Shirk

a) Definiţie

Cea mai mică lacună în oricare dintre categoriile de *Tawḥīd* menţionate anterior sau deficienţa în îndeplinirea oricăruia dintre criteriile *Tawḥīd*-ului conduce la „*shirk*”.

Literal, «*shirk*» înseamnă „asociere de parteneri”, iar în termeni islamici înseamnă asociere de parteneri lui Allah Subḥānahū wa Ta‘ālā şi este echivalent cu idolatria.

b) Shirk-ul este un păcat major, pe care Allah nu-l iartă

În Nobilul Coran, acest păcat major este descris în *Surat An-Nisā’*:

„Allah nu iartă să I se facă vreun părtaş. Afară de aceasta, El iartă cui voieşte. Iar acela care pune în rând cu Allah un părtaş, născoceşte un mare păcat!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:48]

Acelaşi mesaj se repetă în următorul verset:

„Allah nu iartă să I se facă semeni, dar iartă orice, în afară de aceasta, celui care voieşte El. Acela care îi face lui Allah semeni, acela s-a rătăcit departe!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:116]

c) Shirk-ul duce la Focul Iadului

În *Surat Al-Mā’idah* găsim:

„Necredincioşi sunt aceia care spun: «Dumnezeu e Mesia, fiul Mariei!» Doar a zis Mesia: «O, fii ai lui Israel, adoraţi-L pe Allah, Domnul meu şi Domnul vostru!» Pe cel care aşază lângă Allah pe altcineva, Allah îl va opri de la Rai, iar adăpostul lui va fi Focul şi cei nelegiuiţi nu vor afla ajutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:72]

d) Adorarea doar a lui Allah Subhānahū wa Ta'ālā

În *Surat Āl-'Imrān* găsim:

„Spune: «O, voi oameni ai Scripturii, veniţi la un cuvânt comun între noi şi voi: să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-L asociem cu nimic, să nu ne luăm unii pe alţii drept dumnezei, în afară de Allah. Apoi dacă ei vor întoarce spatele, spuneţi-[le]: Mărturisiţi [cel puţin] că noi suntem supuşi!».” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:64]

Concluzii

Allah spune:

„Nu-i ocărâţi pe aceia care sunt invocaţi afară de Allah, ca să nu-L ocărască ei pe Allah, întru duşmănie şi nepricepere!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:108]

„Şi de s-ar schimba în calemuri toţi copacii de pe Pământ şi de s-ar vărsa în mare şapte mări [de cerneală], Cuvintele lui Allah tot nu s-ar termina. Allah este 'Aziz

[Invincibil, Atotputernic], Hakīm [Înţelept].” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:27]

„O, voi oameni! Vi s-a dat vouă o pildă, auziţi-o: Aceia pe care voi îi chemaţi în locul lui Allah nu vor putea crea nici măcar o muscă, chiar de s-ar uni ei pentru aceasta! Iar dacă musca le răpeşte un lucru, ei nu-l vor putea lua înapoi! Slabi sunt şi cel care cere şi cel de la care se cere!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:73]

Toată Lauda i se cuvine lui Allah, Domnul,

Creatorul şi Întreţinătorul

întregii lumi!

Pentru mai multe informații despre islam, puteţi vizita site-urile:

1- www.islamhouse.com
2- www.islamland.com
3- www.thekeytoislam.com
4- www.sultan.org
5- www.edialogue.org
6- www.chatislamonline.org
7- www.islamreligion.com
8- www.islamicbooks4u.net
9- www.islamic-message.net
10- www.islamic-invitation.com
11- www.mp3quran.net
12- www.muslim-library.com
13- www.ar.islamway.net
14- www.newmuslimguide.com
15- www.islamqa.info/en
16- www.r-islam.com
17- www.rasoulAllah.net
18- www.knowingAllah.com
19- www.alukah.net
20- www.newmuslimacademy.org
21- www.islamweb.com
22- www.zadgroup.net
23- www.quran-international.com
24- www.hadith-international.com

25- www.islam-port.com